

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-08-06)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-08-06)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 31. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010042.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bonderup, 6. August 1861.

Det ventede De vist ikke at faa et Budskab idag, men netop derfor morer det mig at skuffe Deres Forventning. I Aftes modtog jeg Deres Bud og takker for Underretningen; naar De modtager denne min Tak, har Mødet ved Aastedet, forhaabentlig, fundet Sted.

Deres „Skændighed“ har De jo forsvaret som en rigtig Smigrepræst, der arbejder paa at bringe Forfængeligheds-Djævelen til at husere der, hvor Ydmygheden med Bette har sin Plads. De stygge Egenskaber, som De tillægger Dem selv, og som jeg ikke vil repetere, passe ikke paa Dem. Hvad vilde De sige, om jeg istedetfor det „Plumpe“, satte det Fine. Istedetfor det Ufri, satte det Frimodige. Istedetfor det Keitede, satte det Fribaarne. Istedetfor det „Tunge“, det Bevægelige? Hvad vilde Deres Beskedenhed sige hertil? Hvad Blindheden angaaer, da har jeg altid haft den Forfængelighed at finde Behag heri; der er noget beroligende i, at man ikke sees altfor godt. Jeg holder meget af at gaae med Slør for Ansigtet; da dette nu ikke skikker sig at gaae med i Stuen, maa jeg jo være Dem taknemmelig, at De raader Bod herpaa ved at bringe et med; det er jo en overordentlig Fordeel for mig. Og hvad nu ende-s. 32lig det „kjedelige“ angaaer, da er denne uretfærdige Beskyldning mod Dem selv en Dadel mod mig. Finder man sig selv kjedelig, saa kjeder man sig, og da man ikke kan kjede sig, naar man er ene, saa maa det være Modpartens Skyld, ifald Kjedsommeligheden indtræder. Jeg finder aldrig, at jeg er kjedelig, naar jeg taler med Dem, og altsaa kan De ikke være kjedelig. Hvad synes De om den Slutning? Jeg finder den indlysende og sand.

De spørger mig, om Broderen lignede Søsteren?1 Ja, han lignede hende meget. Han var ligesaa god og opoffrende som hun. Hans Kjærlighed til mig er gaaet i Arv til Søsteren. Giid jeg blot kunde gjøre noget for den stakkels Pige til Tak for alt, hvad Broderen ydede mig, men den menneskelige Egoisme standser ofte de Tilløb, jeg.af og til tager i denne Betning. Var jeg saa god, som jeg burde være, da stod det i min Magt at gjøre hende til det lykkeligste Menneske, men jeg er ikke saa god.

Jeg har levet eensomt, siden vi sidst saaes. En Visitte har jeg dog havt, der gjorde et eget Indtryk paa mig, nemlig Doctor Krebs fra Bingsted.2 Det var ham, der blev tilkaldt ifjor i Heibergs Sygdom. Jeg havde en Følelse, en ubillig, jeg tilstaaer det, af Vrede mod denne Mand. Jeg var forlegen over atter at staa Ansigt til Ansigt med denne Fremmede, der har seet mig i et af de smerteligste Øie-blikke i mit Liv. Et Øieblik, hvor kun de, der er vort Hjerte nær, burde staae ved vor Side. At staae saa ene, som jeg hiin Nat stod, vil jeg ikke ønske min værste Fjende. Ak, det er utroligt, hvad et Menneske alt kan gennemgaae uden at gaae istykker. Da jeg saae denne Mand igjen, gjøs det i mig. Dog selv i Smerterne bestaaer jo Livet, og undertiden et fyldigere Liv end gennem Glæderne

Snart efter rejste Krieger over Slesvig til Italien og Frankrig, og Brevene under Rejsen fra August til Slutningen af Oktober indeholder vidtløftige, her for Størstedelen udeladte Drøftelser om Bygningen af det nye Hus i Rosenvænget. Den 9. August skrev Fru Heiberg om en Plan for dette, som Marstrand havde tegnet, og som Herholdt skulde se paa. Ogsaa Maleren P. Chr. Skovgaard interesserede sig derfor. Hun fortsætter her:

s. 33, „Jeg læser nu daglig paa mine Roller og belønner mig selv derfor ved at tage fat paa min Goethe, naar Pligtlæsningen er tilende.“